

ಮೈತ್ರೀಸೂತ್ರ

ಶ್ರೀಚಿನ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೂವುದೋ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದ್ದು—ಸಂಖ್ಯೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆಯೇ ಮತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳು ವಿಜ್ಞಾನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥವ ಸಮಾಜದ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತಿಳಿದವರು, ಅರೆತಿಳಿದವರು, ಅಲ್ಲರು, ಅಲ್ಪತ್ತಿ ಅಲ್ಲರು — ನಾನಾ ವರಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಮಾತಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಯಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಡೆದುಬಂದ ದಾರಿಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು ಅಂಧವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅಂಥ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೂಲಕ ಹಿರಿಯರು, ಯೋಗಿಗಳು, ಸಾನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಸಾಧು-ಸಂತರು ಶಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ತಿಳಿಯಲೂರದ ಮುಗ್ಧರು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬಲಿಪಶು ಆಗುವುದಂಟು. ವಿಚಾರ-ವಿವೇಕಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಬಲಿಗೊಡಬಾರದು. ಕೆಂದ ಎರಡುಸಾವಿರದ ಐನಾರ ಅರುವತ್ತು ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಬುದ್ಧಿ ಭಗವಾನರು ‘ಮೈತ್ರೀಸೂತ್ರ’ ಎಂಬ ಅವುದರ್ವ ‘ಸೂತ್ರ’ವೀಂದನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾರಿದರು. ಅದು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನಮಗೆ ‘ವಿವೇಕ’ವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಸಮಾಂಯ’ ತತ್ತ್ವವೇ ಪ್ರಥಾನವಾಗಿದೆ. ‘ಸಮಾಂಯ’ ಎಂದರೆ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಶುಶ್ರಾವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಮತದವರು ಬಹುಶುತರಾಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮಾರ್ಗದತ್ತ ಸಾಗಬೇಕು. ಇದು ಭಗವಂತನಾದ ಬುದ್ಧನ ಲೋಕೋತ್ತರ ಆಶಯ! ‘ಸೂತ್ರ’ ಎಂದರೆ ದಾರ. ನಮನ್ನೇಲ್ಲಾ ಮೈತ್ರಿ ಎಂಬ ದಾರದಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೀವನವು ಸೂತ್ರದಿಂದ ಬಂಧಿತವಾಗಿದೆ.

‘ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗಬೇಕು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸುವಿಧಾಗಬೇಕು’ ಎಂಬುದೇ ಬುದ್ಧನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ‘ಬಹುಜನ ಹಿತಾಯ ಬಹುಜನ ಸುಖಾಯ’ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವೇಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೆವಷ್ಟೆ. ಇದು ಬುದ್ಧನ ಸಾರವತ್ತುದ ಆಶಯ. ಆತನಿಗೆ ಶರಣಾದ ಶ್ರೀಯದರ್ಶ

- ತಾಳ್ಳೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಹಿ ಅನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅದರ ಫಲ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. —ಅರಿಸ್ತಾಟಲ್
- ಮನುಷ್ಯ ಇತರರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಎಪ್ಪು ದುಡಿಯುತ್ತಾನೋ ಅಪ್ಪೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ. —ಗಾಂಧಿಜಿ
- ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಗಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾದಲ್ಲಿ, ಅದು ಇತರರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ. —ಥಾಮಸ್ ಸಾರ್ಥಕ
- ನಾಲಗೆ ಆತ್ಮದ ವೈರಿ. ತುಟಿಗಳು ಸಮನ್ವಿತಾಗ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ನಾಲಗೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. —ರಾಮಿ

ಅಶೋಕನಿಗಾದರೊಜುದೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಪರಹಿತ ನಿರತತೆ ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾವನೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧ ಭಗವಂತನು ಕರುಣಾಸಿದ ಈ ‘ಮೈತ್ರೀಸೂತ್ರ’ದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಾಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಉಳಿತ್ತುಮೇಕ್ಕಾದೆ, ಶಾಂತಿ ಪದೆಯಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಈ ಭಾವಿಯೇ ಪ್ರಹರಿಸುವೆಕೊಂಡರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಹತ್ತು ಗಾಹಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ನಾವು ಒಂದೊಂದೇ ಗಾಹಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವರದಿಗೆ ತಂಬಿಕೊಳ್ಳೋಣಾ:

ಕರಿಂಗಿಯಮತ್ತುಕುಸುಲೇನಿ ಯಂ ತಂ ಸಸ್ತಿಪದಂ ಅಭಿಸಮೆಷ್ಟಿ|

ಸಕ್ಕೋ ಉಜ್ಜಾ ಚ ಸೂಜೂ ಚಿ ಸುವಚೋ ಚಂಜ್ಞ ಮುದು ಅನಿಮಾನಿ||

ಯಾವುದು ಶೈಷ್ವವ್ಯಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುರಳಿಯಾದವನು, ಶಾಯಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇಂದು: ಅವನು ಶಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು, ಮಿಜುವಾಗಿರಬೇಕು, ಒಬ್ಬಿಡಿ ಉಳ್ಳಿಪನಾಗಿರಬೇಕು, ವ್ಯಾದುವಾಗಿದ್ದು ವಿನಯದಿಂದ ಕಾಡಿರಬೇಕು. ಇಂಥವನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿವೇಕವನ್ನು ತಳೆದು ಯಾವತ್ತು ದುರಾಸೆ ಪಡೆಯಾರದು.

ಯೇ ಕೇಂಡಿ ಪಾಣಭಾತಿಷ್ಠಿ ತಸಾ ವಾ ಧಾವರಾ

ವಾ ಅನವಸೇಸಾ| ದಿಘಾ ವಾ ಯೇ ವಾ ಅದಿಂಧಾ| ಯೇ ಚ ದೂರೇ ವಸಸ್ತಿ ಅವಿದುರೇ|

ಭೂತಾ ವಾ ಸಂಖವೇ ವಾ ಸಜ್ಜೇ ಸತ್ಯ ಭವಸ್ತು ಸುಖಿತತ್ವಾ||

‘ಪ್ರಾಣ ಉಳಿತ್ತುಮೇಕ್ಕಾದೆ ಆಗಲಿ, ಬಲವಂತವಾದದ್ದೇ ಬಲಿಂಜಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು!

ಆಗಲಿ; ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡದೆ; ದೀರ್ಘ ಅಧವ ಮಹತ್ತು ದುದೇ ಆಗಲಿ; ಮಧ್ಯ ಮ, ತುಸ್ಕ ಅಂವಿಕ, ಸ್ತೂಲ; ಕಾಣಿವಂಥದ್ದು ಕಾಣಿದಿರುವದು ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ; ದೂರದಲ್ಲಿರಲಿ ದೂರವಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ; ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದೋ ಮುಂದೆ ಆಗುವುದೋ = ಸರ್ವಸತ್ತಾಗಳೂ ಸುಲಿವಾದ ಆತ್ಮವ್ಯಾಪ್ತಾಗಳಾಗಿ. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಬೇಕೊಣ್ಣಿ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೀನ್ನೆಸಕೂಡಿದು. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅರೆಯಾಗಿ ಎಣಿಸಬಾರದು. ದ್ವಿತೀ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಖಿವನ್ನು ಯಾವತ್ತು ಬಯಸಬಾರದು.’

ಮೈತ್ರಂ ಚ ಸಭ್ಯಲೋಕಿಂಧಿಂ ಮಾನಸಂ ಭಾವಯೆ ಅಪರಿಮಾಣಿ||

ಸರ್ವಲೋಕದ ಮೈತ್ರಿಗಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಂಡತೆ ಬೇಕೊಳ್ಳೋಣ್ಣಿ. ದಿಟ್ಟಂ ಚ ಅನುಪಗಮ್ಯ ಹೀಲವಾ ದಾಸನೇನೆ ಸಪ್ನನ್ನೇಣಿ

ಕಾಮೇಸು ವಿನೆಯು ಗೇಧಂ | ನ ಹಿ ಜಾತು ಗಿಬ್ಬಸೆಯ್ಯಂ ಪುನರೇತಿ||

‘ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀಂಪು ಬೇಕೆನ್ನು ನಾವು ಸಮಿಪಿಸಕೂಡಿದು. ಈ ಮೈತ್ರೀ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ, ಕಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಕರ್ಷಿತ್ಯನ್ನು ಕಳೆದುಹೊಳ್ಳಲಿ. ಮರಳಿ ದುಖಿವೆಂಬ ಗಭದ ಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹುಟ್ಟಿದಿರಲಿ.’

ಬುದ್ಧನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಾರವತ್ತುಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಈ ‘ಮೈತ್ರೀಸೂತ್ರ’ದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೊಳಿ. ಈ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಧರ್ಮಾನುರಾಗ ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧನ ಮುಖ್ಯ ಅಶಯವಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನು ಅರುಹಿದ ಈ ಮೈತ್ರೀಸೂತ್ರದನೆನ್ನಿ; ಮೀಗ್ರೇದ ಹತ್ತನೇಯ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿರುವ ‘ವಿಶ್ವಾಸೋಕವನ್ನು ಆಸ್ತ್ರಕುರೂ ಪ್ರಣಿಶಾಶಾಲಿಗಳೂ ಲೋಕಲ್ಲಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು!

■ ಪ್ರರಂಜೀವಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

● ಅತ್ಯಾತ್ಮ ಆಡಳಿತ ಇರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಎನ್ನುವುದು ನಾಡಿಕೆಯ ಸಂಗತಿ. ಕೆಟ್ಟಿ ಆಡಳಿತ ಇರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೈಮಂತಿಕ ಎನ್ನುವುದು ನಾಡಿಕೆಯ ಸಂಗತಿ.

—ಕೊಷ್ಟುಖ್ಯಾತ್ಯಾ

● ಬೇಸರಕ್ಕೆ ಕುತೂಹಲವಿಂದೆ ದೀಪಿದ್ದಿ. ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಜೀವಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

—ಎಲ್ಲೋ ಪಾರ್

● ದುಪ್ಪ ವಿಚಾರಗಳು, ದುಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

—ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ

● ಫೀರ ಚಿತ್ತವೇನ್ನು ಬರಲಿಲ್ಲ, ತಾಯೇ? ಚಿತ್ತವನು ಮುತ್ತಿರುವುದೇನ್ನು ಮಾಯೆ?

—ಕುವೆಂಪು

● ಹೊಟೆಯ ಹಸಿವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ನೀಗಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸಬಹುದು ಕವ್ವ.

—ಮದರ್ ತೇಸಾ

● ಅತ್ಯಾತ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಂತ ಕೆಟ್ಟ ವೈರಿ ಇದ್ದುರೂ ನಿಮ್ಮೊಳಗೇ ಇದ್ದಾನೆ.

—ಇಂಗ್ಲಿಝ್ ಗಾದೆ

● ಚಿತ್ತವೆಂದರೆ, ಮೌನವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯ. ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ, ಮಾತನಾಡುವ ಚಿತ್ತ.

—ಪ್ರಾಕಾರ್

● ಒಂದೊ ಓದಲು ಅರ್ಹವಾದದ್ದನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ಇಲ್ಲವೇ ಬರೆಯ ಪುದ್ದಿನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

—ಬೆಂಡಿಮಿನ್ ಫ್ಲಾಂಟ್